

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.
Felelős szerkesztő Beniczúr Sándor

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját i. áz.) hová az előfizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCAR.
Kiadó s lap tulajdonos SAMUEL ADOLF

Böjti prédikáció.

Böjti prédikáció — a farsang elején? Kérdi bizonyára a nyújas olvasó.

És migis azt hisszük, hogy különösen most gondatlan vigadozások időszakában, szolgál rá leginkább a közönség a böjti prédikációra, melyet elmondandó vagyok.

Nagyon sokan vannak még nálunk azok az emberek a kik szívből tudnak örülni mostanság afölött, hogy az idei farsang hosszú. Mindenfelé vigadozásra van kilátás hogy helyén legyen annak a laba, torka meg az erszénye, aki végig akarja mulatni a farsangot.

Különös és jellemző vonása ez a mi népünknek: ha beköszönt a farsang, megszálja az el nem nyomható tudat, hogy most mulatni kell, kell — ameddig bírjuk.

Máskülönbén takarékos, dolgos, józan észjárású, de a farsang minthogy bűbája volna, valósággal megbabonázza és bizony elegenden vannak, akik ha módjukban állana, elmerülnének a multságok tengerében.

Nemcsak a melegvérű fiatalságot szállja meg a farsang mámor, de a szülőket, az öregeket is, akiket máskülönbén a „higgadt” jelzővel szoktunk megtisztelni.

És nem vehetjük a kivételek közé azokat a boldogtalan családapákat sem, akik mostanában háborgó indulatoktól gyötörve futkosnak

mindenfelé, hogy a bálozásra és estélyekre szükséges pénzt minden áron előteremtsék.

A vidám farsang alakjai ezek az elkényszeredett családapák, akik nem tudnak ellentállani a mama zsörtölődésének és az eladó lány, gyakran leányok, sóhajlásainak.

A kis iparos, a kereskedő, akit végrehajtanak az adóhátralék miatt, a szerény fizetésű hivatalnok, aki megérez mindemfillérnyi tulkidást és mindazok, kik merényletet követnek el anyagi helyzetük ellen, midőn eleget tesznek az ugynevezett társadalmi követelményeknek, mint áldozatra szán bárányok kísérik családjukat mulatságról mulatságra.

Elmulik a farsang, elmulik legtöbbször úgy, hogy a család büszkeségének a szép eladó lány, nem húzta az ujjára a karikagyűrűt szerelmes vőlegény. Elmult az az idő, de talán nem is volt sohasem, hogy a házasulandó férfiak, a bálterem sikamlós parketjére mentek asszonyt keresni.

Egész más csizója van most Hymennek: a telekkönyv, a protekció és egyéb praktikus szerzői árnornak. De magának a szerelemnek sem élető levegője a bálterem izzó atmoszférája. Hamar jön ott a mámor és gyorsan száll el.

Hamvazó szerda nemcsak a lelki magába szállás napja, de a csalódás, a keserűség, a rideg anyagi gondok napja is. S eljön a kuporgatás és nélkülözés idje és a helyzet sanyaru-

ságát semivel nem enyhíti az, hogy jól mulatunk a farsangban. Sőt a kirívó ellentét csak növeli, a jelen kínos voltát.

A föld népe is csak úgy fogja fel a farsangot, mint az urak, de itt legalább szerepyebbek az igények és olcsóbbak a multságok.

Igaz, a farsang arra való, hogy a küzködés és munka között eltelt esztendőért vigszággal és jó érzéssel kárpótoljuk magunkat. De aki úgy kárpótolja magát, hogy bajait csak tetézi, az maga elien is, a családjá ellen is vétkezik. És mert olyan általános ez a baj, azért van szükség böjti prédikációra a farsang elején. Szívleljék meg az apák és mamák. A farsang nem azért farsang, hogy keserűséggel gondoljunk, és kellemetlenségek emlékeztessenek vissza reá. Pokolba a társadalmi követelményekkel, azok még nem sok leányt juttattak, fejkötő alá.

Legyen vig és kedves a farsang és mulatgassunk annyit a menyit jól esik. De az általános vidámság e hetei alatt ne tévesszük el szem elől a reális szempontokat. E nélkül ebben az élelmes világban boldogulni nem lehet.

HIREK.

— **A legújabb korona-vicc.** Egy kis számtani feladatból áll a legújabb korona-vicc. Ez a korona-vicc egyébként a következőképpen pattant ki. Egy társaságban egy ur — mondjuk A. — panaszkodik

SZARVAS ÉS VIDEKE TÁRSZÁJA.

A vakszerencse.

(Angolból.)

Elder Mátyás, a „Tárogató” szerkesztője kiment egy félórára a helyettes szerkesztője, Champnies Graham töltötte be ideiglenesen a helyét. A mint szokott foglalatosságát végezte, névjegyet hozott be a szolgál azzal, hogy egy fiatal nő akar a szerkesztő urral beszélni.

— **Vessen be,** mondotta Champnies. A Page Cinthia név ismeretes volt előtte a tulajdonosa felköltötte kíváncsiságát.

Szerfölött kellemesen meglepetve látott csakhamar rá maga előtt egy bájos fiatal hölgyet, kinek szolid, ragyogó, hosszú selymes pillákkal szögélyezett szeméi szintén látható érdeklődéssel tapadtak ő rá. Graham el volt ragadtatva s nem kívánt e pillanatban sürgősebbet, miúthogy a főnöke minél később térjen vissza.

— A szerkesztő urhoz van szerencsém? — kérdezte Page kisasszony kissé kételkedő hangon.

— A szerkesztő ur éppen nincs itten, de én fel vagyok hatalmazva helyette intézkedni.

— **Ugy?** a kisasszony, úgy látszott, még nem volt teljesen meggyőződve.

— **Legyen meggyőződve** róla nagysád, nekem korlátlan felhatalmazásom van, azért képes vagyok minden óhaját teljesíteni. Ha talán valami ajánlatot óhajtatni . . .

— **Ellenkezőleg,** azért jöttem, hogy feleljek egy ajánlatra, melyet a szerkesztő ur tett nekem.

— **Erre** nézve is teljesen szolgálatára állok nagysádnak, csak szabadjon tudnom, miről van szó. Én különben mindenbe be vagyok avatva, de itt meg kell vallanom, nem vagyok tisztában a dologgal.

A fiatal nő titokzatosan mosolygott s mulatni látszott. Én azonban nagyon kétkedem benne, hogy én ez esetben is feltétlenül egyetért a szerkesztőjével s felvilágosításom után valóban intézkedik e helyette.

— **Ugy** látszik, hogy nagysád nem nagyon kedvező véleménnyel van felőlem.

— **Miért?** Sokszor előfordul, hogy két ember nincs mindig egy véleményen, bármily pompásan egyetértenek is, és ebben az esetben . . .

— **Bocsásson meg** nagysád, mi mindketten ismerjük a lapunk irányát s olvasóinak izlését. Fennebbi megjegyzésem különben nem erre vonatkozik, de fáj nekem, hogy személyem a tárgyalásra nyilvánvalóan kevésbé kellemes, mint az Elder uré, noha én a nagysád munkáit épügy ismerem és bámulom.

— **Ah,** ön tehát jóknak találja?

— **Mindenesetre** nagyon jóknak, kitűnőknek.

— **Igazat mond?**

— **Hogy a teljes igazságot** megvalljam, édes nagysád, nem mindig egész kifogástalanok a munkái; még követ el némi hibát, de csak ott, hol a heve elragadja, különben nagyon érdekes és főleg rendkívül eredeti nagysád.

— **Oh igen,** hagyta helybe a fiatal nő, eredei vagyok, különben nem is volnék most itt.

— **Az** titokzatosan hangzik. Talán megérthetem,

ha ismerem a szerkesztő ajánlatát. Egy pár regényét akarja közölni nagysádnak?

— **Nem,** nem.

— **Ugyan** mit hát?

— **Higye meg** nekem — én — én, nem mondatom meg önnek.

— **Ugy** hát mit sem tehetünk. Elder ur nincsen itt, azért is kérem meg, még egyszer méltóztassék eljönni. És egészen bizonyos nagysád benne, hogy én más véleményen vagyok ebben az ügyben, mint a szerkesztőm?

— **Igen,** azt bizonyosan tudom — egészen más véleményen van.

— **És** nagysád természetesen nem tételezi fel nálam a szükséges ítélő képességet?

— **Oh igen** — talán inkább mint ő nál. De most mennem kell. — Felkelt mélyen elpirulva, futólag köszönt és eltűnt.

Tíz perccel később visszatért a szerkesztő, egy éltebb, kopaszfejű, nagyon kényelemszeretőnek látszó uri ember a sétájáról.

— **Nos,** Bill, minden rendben van? A szerkesztő ur tulajdonságai közé tartozott Grahamot minden elképzelhető néven szólítani, csak az igazi keresztnevén nem.

— **Egy** fiatal hölgy akart szerkesztő urral beszélni; velem nem akarta közölni az ügyet.

A szerkesztő egy pillantást vetett az oda nyújtott névjegyre s rémült kiáltással vetette magát egy székre.

— **Bill,** Bill, ez borzasztó dolog! Ennek azonban az én boldogtalan lelkesedésem az oka olyan dolgok iránt, melyek nem tartoznak rám és a nyomorult

hogymennyi baja van az új pénzértéknél a koronákra való átszámítással. Egy másik ur — nevezzük B.-nek — erre kicsinylőleg azt mondja, hogy a forint és korona átszámítás igen egyszerű dolog. Ha koronákba akarok átszámítani forintokat — úgy mond B. — egyszerűen kettővel szorozom a forintokat; ha viszont koronákból akarok forintra átszámítani, kettővel osztom a koronákat. Gyermekmunka az egész.

— Igazán gyermekmunka? — szélit kérdőleg A. — No lássuk csak B. ur, olyan nagyon gyermekmunka-e a dolog. Feladok önnek egy kis számtani rejélyt.

B.: Rendelkezék velem.

A.: Hát mondja meg nekem, hogy hany forint 15 korona?

B.: 7 forint 50 krajcár.

A.: Ugy... No nézzük csak, számítsuk ki alaposabban. Mennyi 14 koronának a fele?

B.: 7 forint.

A.1 És egy koronának?

B.: 25 krajcár.

A.: Tehát mennyit tesz 15 korona forintokban?

B.: 7 forint 25 krajcár.

A.: Ugy... 7 forint 50 krajcár hany koronának volt az imént a fele?

B.: 15 koronának.

A.: És 7 forint 25 krajcár mennyit tesz koronáértékben?

B.: (megzavarodva) 15 koronát.

A.: (diadalmasan) Hát hogy az ördögbe lehet B. ur, hogy 7 forint 50 krajcár 15 korona és 15 korona mégis 7 forint 25 krajcár?...

B.: (zavartalan hallgat) A.: (a társasághoz fordul) — Tessék megfejteni ezt a kis számrejtvényt uraim.

— **Választás.** Szarvas község képviselő testülete, az e hó 17-én d. u. megtartott közgyűlés alkalmával, községi fő adó végrehajtóvá, Szvák János szarvasi lakost választotta meg.

— **Vadászat.** Dércy Péter urnak pta décsi bérleten e hó 12-én nagy körvadászat volt, mely alkalommal, a kellemetlen ködös idő dacára is, 285 darab nyul került terítékre.

— **Lemondás.** Sárkány Ferenc, községi adó pénztári ellenőr, állásáról lemondott.

— **Eljegyzés.** Brancsik Károly a szarvasi társas életnek közkedvelt fiatal gyógyszerésze, f. hó 14-én váltott jegyet szive választottjával Somogyi Antónia kisasszonnyal. Gratulálunk.

— **A szarvasi nőegylet,** tegnap este az Árpád-szálloda dísztermében felette sikertült bált rendezett.

— **Meghíusult betörés.** F. hó 17-én este 11 óra tájban, Moravcsik József tanító lakásán levő éléskamara ajtaját — eddigelé ismeretlen két suhanc — kifeszítette, s aztán behatolva a kamarába, nagyban kezdték dézsmálni az ott levő élelmi szereket. Az okozott zajra a háziak kimentek, mit a betörők észre véve, elmenekültek anélkül, hogy valamit magukkal vihettek volna.

— **A szarvasi kir. járásbírósnál** üresedésben levő irnoki állás elnyerése iránti kérvényét, 21 pályázó adta be.

emlekez. tehetségem! Hallja csak! Körülbelül egy év előtt párszor találkoztam a társaságban ezzel a fiatal nővel. Senki sem törődött a munkáival, míg vegre egyik elbeszélése került szemem elé. Egyszerűen felkelkedtem rajta s a század egyik legnagyobb talentumának neveztem!

Irtam neki, kifejeztem elragadtatásomat s felajánlottam neki a kezemet. Nos most valószínűleg azért jött, hogy meghozza nekem a választát — természetesen nem kellek neki — és — és, jól meggondolva a dolgot, rám nézve is jobb, ha egy-duk maradok, hiszen már megszoktam. Kedves Bill! tette hozzá a szerkesztő ur némi szünet után, vegye át ez ügyben is a helyettesítésemet és írjon Page kisasszonynak, amit jónak lát, csak hogy nekem magannak ne kelljen tenni. Vagy távirjon neki avagy beszéljen vele személyesen, a mint tetszik, csak vegye le a terhet a vállamról!

Champanies fáradozása a szerkesztője javára fényes sikert mutatott fel s nem sokára olvasható volt az egyik lapban: „Egyik legtehetségesebb írónk, Page Cin'hia kisasszony legközelebb felveszi Hymen rózsaláncán. Jövő sorsának irigylésre méltó társa Champanies Graham fényes jövőjü fiatal újságíró. Sok szerencsét az új frigyhez.”

* **Felháborodás.** Biró: A vádlott megvezetési kísérletet is tett, mikor maga le akarta tartóztatni. Mivel kínálta meg magát?

Ejjeli ör (felháborodva): Egy kötet költeményével.

— **Az ezüstforintosok alkonya.** A kötelező koronáértékszámítás életbe lépésével az egyforintosoknak is bealkonyodik. Már mutatkozik a súlyos ezüstpénzek pusztulásának első jele, egy pénzügyminiszteri rendelet formájában. Lukács László pénzügyminiszter ugyanis rendeletet intézett az állampénztárakhoz, hogy ezentul a fölösleges, vagyis nélkülözhető ezüst egyforintosokat ne a központi állampénztárhoz küldjék be, hanem az Osztrák-Magyar Bank budapesti intézetéhez. A forintosok azután ne sokára mint 5 koronás darabok fognak immár előkerülni. De azért az ezüstforintos még jó pénz, vigyazzon tehát a nép, nehogy a lelketlen kulfárok megcsalják.

— **Méncsikó-tulajdonosok figyelmébe.** A földművelésügyi miniszter felhívja mindazokat a földművelőket, kiknek legalább négy, erőse, szabályos, saját nevelésű méncsikójuk van, azokat eladni óhajtják, jelentsék be s.ándékukat legkésőbb február elsőjéig a földművelésügyi miniszteriumnak. A beadandó írásbeli nyilatkozatban meg kell jelölni a helyet, a hol a csikók állanak, a csikók magasságát, színét és árát.

— **A Szarvasi Takarékpénztár XXXI évi** rendes közgyűlést f. é. február hó 15-én délelőtti 9 órakor fogja megtartani saját helyiségében.

— **Az 1901-ik évi országgyűlési képviselő választók névjegyzéke** már összeállítván, e névjegyzék f. hó 22-ig, Szarvas köz-ég I-ső jegyzői irodájában bárki által megtekinthető. Mint e névjegyzéktől kitűnik, a választók száma ez idő szerint Szarvason 1577

Irodalom.

Róma.

(A rómaiak története. A Nagy Képes Világtörténet III. kötet. Irta: dr. Geréb József.)

Oh mi szép megállni este a Pantheon előtti téren. Távrolról ide hallik a korzói járó-kelők zuga, de a közelben elcsöndesül a zaj, a holdfény megpihen a Santa Maria Sopraminerva vasajtós homlokzatán, s a néptelen téren feketén sűrűn végig az elefántos obelisz sötét árnya; az óegyiptomi emlékek, melyet ezredek előtt emeltek a laszu Nilus aranyfővénnyü partjain, s mely most messze onnan horolja eszesán a kereszt-jelét A tér közepén áll a Pantheon sötétben, felhomályban. Kupolája, sötét falai, hatalmas oszlopcsarnoka mintha egy óriás kriptához tartoznának. Háta mögött kigyulnak a Hotel Minerva ablakai s a föl-melkedő hold betakarja lassan ezüst palástjával. S a ki belép a hatalmas ajtón, azt megigézi a világtörténet melabúja. A hold besüt a kupola kerek nyílásán s ezüst sávja fenyekört ír a márvány padlóra. Körül a felhomályban alig sejtíteni az oltárok fulkéit. Felettük az aranybetűs felirás: Unus ex septem. Egy sötét fulkéből virággillat árad.

Egy szempillantás alatt a világ történetét éli itt a lélek. A hatalmas római kupola im ós rómaiak fölé borul, kik lenge lepelben, koszorús fővel jönnek aldozni szoboristeneiknek. Hallja, sarujok nesze is hallik! — Aztán lehámlik a falakról a márvány, elporlanak az istenszobrok s a fölkeben oltárok állanak. „Te Deum laudamus!” A büszke márványház lepátszul, márványát, melyek királyi díszet megkímélték a barbárok, ehordatják a Barberinik, a pápák, a Szent Peter templomához. A régi világ helyén támad egy új, Róma világalma helyett a pápaság világbírodalma.

S egyszerre megcsap a virággillat újra. A sötétséghez hozzá szokott szemünk a sötét fulkében egy nagy bronz sarkophagot látunk, koszorús tömegében. Rajta az iras: Vittorio Emanuele, il padre della patria. Megint egy új világkorszak, eddig az utolsó; az egyházi állam helyebe lép a nemzeti állam.

Ime, ebben van Róma nagysága. Lehet London a legnagyobb metropolis, Páris a legélénkebb, Berlin es Szent-Pétervár a két legnagyobb politikai súlypont; a legnagyobb történeti perspektívát Róma nyújtja. Itt van együtt a legtöbb korszak emléke, s emlékeik szakadatlan láncolatban húzódnak napjainkig Egyiptom és Hellas virágkorára kietlen pusztaság következett. Az ázsiai nagy bírodalmak egyszerre megszűntek. De Rómában majd három ezredév óta lüktet az emberiség szívere es ez az egyetl-n pont, a hol harmadfél ezredév óta nem szűnt meg a világ élete. Itt temette el az idő Hellas művészi remekeit, itt pihennek a földben azok, kik valaha az egész ó-világot meghódították. Itt vívta végesatáját az ókor a keresztlyenség szellemével, s itt ütötte ez föl székhelyét. Itt született a római jog, itt született a katolikus egyház, Az ókor művészete itt támadt fel a renaissanceban. Az újkor eltemette a

másikat, s a réginek sirján kisarjadt az új művészet. A Pantheon márványából építették a Péter-templomot. Minerva csarnoka fölött emelkedik a Santa Maria temploma s a benne levő Michel Angeló-féle Krisztus-szoborban föléled a gladiator alakja, csakhogy arcán vadság helyett szelidség ömlik el. Az ósi Capitoliumon ma a nemzeti állam épületei állanak, de a renaissance remek lépesője fölött változatlan pompájában emelkedik Marcus Aurelius ókori aranyozott bronz szobra.

Igy olvadnak itt össze a korok. Róma minden idők nagyjait magához szívta. Forúmán egykor Caesar es Brutus lépkedett, majd Szent Pál járt itt, aki akkor még Prudens házában lakott. Megfordult ez oszlopok alatt — es mikor később betemette őket a homok, fölöttük — Nagy Károly, aki csinálta, s Gibbon, aki írta a históriát; Milton, az angol, es Goethe, a német.

Róma valóban a világtörténet városa. Mindig páratlan volt a világon. Az ókorban jogi hatalomra, a középkorban szeliemi felsőségre, ma már csak emlékeinek gazdagságára, multjának nagyságára az Magyarországnak is vannak itt emlékei; Szent István egy templomot építtetett a magyar szerzetesek számára, melyet csak a mult század végén rontottak le, hogy helyébe új sekrestyét építsenek a Szent Péter templomhoz. Sok más emlék mellett van egy sírkő, mely egyszerű szávaiban világtörténeti eszmét tolmácsol: „Vándor, ha látod, hogy az, ki a fagyos Dunánál született, most római sírban pihen: ne csodálkozzál: Róma mindnyájunknak édes anyja.”

Egy öreg páter szunnyad e kő alatt, a legislegrégibb keresztlyén templomnak, a San Stefanó in Rotondának oltára előtt. Lászlai János a neve, s a Szent-Péter-templom magyar gyóntatója volt († 1523.)

Más, eleven emléke is van már Magyarországnak Rómában, a Fraknoi püspök alapította magyar történeti intézet. Ennek a viszonynak élő es átható emléke az a könyv is, mely először tárgyalja magyar nyelven a legújabb kutatások alapján Róma ókori történetét. Még csak az ókori, de az a munka, a Nagy Képes Világtörténet, melynek harmadik köteté e könyv, még sokszor, nagyon sokszor vissza fog térni Rómához, a világtörténet váro-ához.

S ha a további kötetek is ily díszben jelennek meg, valóban jeles művel gyarapodik a magyar irodalom. Szébb világtörténet a külföldön sem igen jelent meg, mert ez a magyar illusztrációkra gazdagabb a külföldiekénél, s azok kivételére sem áll mögöttük, — olesónak pedig mindnél olesőbb, mert több kép, szébb kiállítás es több szöveget ad kevesebb áron, mint Grote vagy Unken nagy hírü kiadásai. S nemcsak sok kép van benne, szépek is azok. Különösen a színes mellékletek a legújabb technika segítségével készültek s hasonló kivitelűek magyar munkában még nem jelentek meg. A szer esztő nagy gonddal válogatta össze őket, s nagy gondja mellett a kiadók — a Franklin Társulat es a Revai Testvérek — áldozatkészsége sem maradt el, hogy a nagy célra egyesült két intézet, a nagy tekintélyben híven a lehető legjobbal lépjen a közönség elé.

A most megjelent III. kötet szövegét dr. Geréb József írta. Pontos es megbízható könyv, vonzó előadásban. Különben Geréb nevével sem most találkozik először a komolyabb könyvek olvasója. S a szerző eddigi munkásságát e művével tetőzi be. Csak ismételtethetők, amit már az I. es II. kötetéről mondtunk, de az bizonyára fölösleges, hiszen mindenki olvassa e szép munkát, s a mostani kötetet sem dicsérhetjük meg jobban, mintha azt mondjuk, hogy méltó párja az eddigieknek.

C S A R N O K.

Kelepcében.

Véglárgyalás.

Az elnök: Ne vakarózzék itt a bíróság előtt!

A vádlott: Kérem, nagyságos ur, ne tessék komolyan venni. Cudar természetem van: ha viszket, ha nem viszket, mindég csak vakaródzom.

Az elnök: Hát most az egyszer csak küzdje le a természetét.

A vádlott: Sajnálom, nagyságos ur, de most az egyszer igazán viszket.

Az elnök: Hallotta a panaszt: azzal vádolja, hogy kilcrott a zebéből egy látsóvet, meg egy pápaszemet.

A vádlott: Ugy látszik, hogy ez az ur beszél a mit tud, de nem tudja, hogy mit beszél. Minek nekem

látcsó? Hiszen nem járok se lóversenyre, se színházba. És minek nekem a pápaszem?

Az elnök: Eladhatja mind a kettőt.

A vádlott: Ha csak azt nem!... De minek is beszélek annyit? Egyszerűen tagadom, hogy loptam.

Az elnök: A panaszos érezte, hogy a zsebébe nyúlt.

A vádlott: Azt nem érezni, hanem látni kell.

A panaszos: Láttam is!

A vádlott: Maga hallgasson! Akkor beszéljen, ha kérdezik! Mondom, tekintetes törvényszék! tagadom, hogy loptam; sőt azt is tagadom,

mintha ennek az urnak valaha látcsóve lett volna. És ha volt, bizonyítsa be, hogy az övé volt és ha az övé volt, bizonyítsa be, hogy én loptam el.

Az elnök: Ne beszéljen annyit! Hiszen a rendőrségnél beismerő vallomást tett.

A vádlott: Azt már igazán tagadom. Legalább százszor álltam már a bíróság előtt, de beismerő vallomást soha sem tettem.

Az ügyész: Pedig az nagyon nyomatékony enyhítő körülmény volna öné nézve. Jobban tenné, ha töredelmesen bevallaná tettét.

A vádlott: Ugyan kérem, tekintetes ur, hát olyan ostobának gondol engem, hogy beismerő vallomást teszek, a mikor a panaszosnak egy csipetnyi tanuja sincs? A kinek nincs tanuja, ne jöjjön a bíróság elé és punktum.

Az ügyész: Nagyon csalódik. Van egy tanu, a ki azt bizonyítja, hogy ön a látcsó gyöngyház foglalatát neki megvételre kínálta.

A vádlott: (Nevet) He ehe! Meg akar fogni az ügyész ur, ugy-? Nem gyöngyház, hanem ezüst foglalatja volt annak a látcsónek.

A panaszos: Igen, ezüst foglalatja volt.

Az ügyész: Kérem a vádlott eme kijelentését jegyzőkönyvbe venni.

A vádlott: Gratulálok önnek, ügyész ur! Hogy megfogott! Igazán megérdemlem, hogy elítéljenek.

Az elnök: (Rövid tanácskozás után kihirdeti az ítéletet.) A törvényszék önt rovott előéletére való tekintettel másfél évi börtönnre ítélte.

A vádlott: Megnyugszom.

Gutius.

Innen-onnan.

— Vettük a „Kert“, a kertészet összes ágait magába foglaló s nagy szakavatottsággal szerkesztett folyóirat ez évi 2-ik számát, melynek érdekes tartalmából a következőket emeljük ki. Németh József. Termő gyümölcsfánk téli ápolása. Rippe József. Adat a rózsák téli oltásához. Róde Károly. Két új, iskola kert. Az e számban közöltet 10 fametszet, teszi érthetőbbé. E folyóirat szerkesztője Mauthner Ödön. Kiadóhivatala Bpest, Andrássy-ut 23. szám. Előfizetési díja egy évre 6 korona.

* **A reklám Japánban.** Japán civilizálódik, hírlapjai reklám dolgában ma holnap tullicizálják a a fúrge ameriakat is. A most érkezett japáni lapok hirdetői így biztatják vásárlóira a közönséget.

„Árucikkeinket az ágyugolyó gyorsaságával szállítjuk.“

„Papirosunk tartósabb az elefántbőrnél.“

„Árucikkeink csomagolására több gondot fordítunk, mint fiatal feleségére az egyhetes férj.“

„Selymeink finomak, mint egy szép leány arczbőre és színesek, miként a szivárvány.“

Legalább poétikus!

Kivétel. Tanító: Lássátok gyermekek, csak az egynemű dolgokat lehet összehadni: két alma és két alma, az négy alma; de két alma és két körte ugye nem négy alma?

Kari (a tejes fia): De tanító ur, két liter tej meg két liter víz, mégis négy liter tej.

* **A mentő.** Csavargó: Az ur tegnap kimentett a folyóból hol majd elvesztem.

Ur: Jó, jó szót sem érdemel. Talán hálalkodni jött?

Csavargó: Nem én, hanem tudom hogy tönkre ment az ur ruhája. Azt jöttem kérni. Ajándékozta nekem.

* **Bosszu.** Menyasszony: Képzeld csak mama, Emma társnóm még csak nem is gratulál az eljegyzésemhez.

Mama: Egész egyszerűen ne küldj neki többé soha eljegyzési értesítést.

— **Felköszöntő.** A fűzfapoéta banketten tósztot mond:

— Van már néhány kötetre való versem, de csak

halálom után lesz bennük része a nyilvánosságnak...

A jóbarátok pohárral a kezükben bordalra gyujtanak:

— Éljen soká, éljen soká!

— **Szállodában.** Kapus: Szabad kérem becses nevét, hogy az idegenek jegyzékébe írjam?

Vendég: Honfi Töhötöm.

Kapus: Ipszilonnal?

Honfi: Nem!... Feleséggel.

— **A hajviz.** — De gyerekek, mit csináltok az apa hajvizével?

— Tegnap mondtad, mama, hogy a molyok megkopasztották a muffodat, hát újra meg akarjuk rajta növeszteni a szőrt...

Időjárási jelentés 1900. jan. 13—19.

Nap	Csapadék 24 ó. alatt m. m.	Hőmérséklet C. fokban				Jegyzet Az esőzés (csapadék) kezdeté és vége	Hővesztés az éjszaka közé- s- közé- napi 2 órák
		7 ó. reg.	2 ó. d. u.	9 ó. este	kö- zép		
13	0.8 hó	-7.4	-4.2	-5.8	-5.8	d. u. 8 ó. 9 ó. éjjel hó	7.5
14	5.4 hó	-4.3	-0.9	-3.0	-2.7	d. e. 8 ó. — 10 ó. 0.1 hó d. u. 1 ó. — 9 ó. és éjjel hó	8
15		-4.2	-1.4	-3.9	-3.2		12
16	5.5 hó	-4.2	-1.4	-3.9	-3.2	éjjel hó	12
17	3.1 eső, hó	-1.3	-1.9	-4.6	-2.3	d. e. 7 ó. — 8 ó. 30 p. hó, eső 1-2. és éjjel hó 1-9	14
18	7.0 eső	0.9	3.4	0.2	1.5	d. u. 5 ó. — 9 ó. és éjjel eső	14.5
19	6.5 eső, hó	0.9	1.6	1.0	1.2	egész nap és éj- jel eső, hó	10

Szarvas, 1900. január 20.

Plenczner Lajos.

699
1899

Arverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött bír. végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járásbíróság-
nak 1899 évi V. 101/3. sz. végzése folytán Dr. Szemző Gyula ügyvéd által képviselt B.-Szt. Andrási takarékpénztár felperes javára ifj. Szrnka Mihály és tsai alperes ellen 1900 kor. — fill. követelése s jár erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1164 kor. — fillerre becsült ingóságokra a szarvasi kir. járásbíróság 1899 évi V. 101/3. sz. végzé-
sével a további eljárás elrendeetvén, annak az alap és felüloglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, a szarvasi Bakulya sori 112 sz. tanyán leendő megtartása határidőül 1900 évi január hó 30-ik napján délelőtti 9 órájára kitzetük, a mi-
kor a bíróilag lefoglalt buza, árpa, szalona, sertések és 1 tehén a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a menyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöl-
legére fognak utaltatni.

Kelt Szarvason, 1900 évi január hó 15-ik napján.

Magyar Mihály
kir. bírósági végrehajtó.

MEGHIVÓ.

A SZARVASI TAKARÉKPÉNZTÁR XXXI. rendes közgyűlése

folyó évi február hó 15-ikén délelőtti 9 órákor

SZARVASON, A TAKARÉKPÉNZTÁR SAJÁT HELYSÉGÉBEN FOG MEGTARTATNI

melyre a t. részvényes urak ezennel meghívafnak.

A közgyűlés napirendje:

1. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kiküldése.
2. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletéről.
3. Az 1899-ik évi zárszámadás és mérleg előterjesztése.
4. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján a felmentvények megadása.
5. A tiszta nyereség felosztása és az osztalék megállapítása.
6. Felügyelő bizottság választása 3 évre.
7. A választmány tagjainak megválasztása 1 évre.
8. Vezérigazgató előterjesztése javadalmazása tárgyában.
9. Nctáni egyéb indítványok tárgyalása.

Kelt Szarvason, 1900. január 17-én.

Haviár Dani
társasági elnök.

A t. részvényes urak értesítetnek, miszerint az 1899 évi eredeti zárszámadások a takarékpénztár-
titkári hivatalában az üzleti órák alatt bármikor megtekinthetők.

Esemény
a magyar
irodalomban!

NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET

Az egyetemes történelem
klasszikus könyve, a leggaz-
dagabb történelmi képtár

Tizenkét kötetben

Eddigelé három kötet jelent meg.

— Négy havonként jön egy-egy

kötet

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki
ingyen kap.

A teljes mű ára 192 korona.

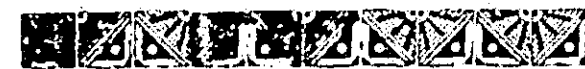
Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közremű-
ködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre
a rendelőlapon segélyével,
mely kivágandó és leve-
lezőlapra ragasztva, hoz-
záink beküldendő

RÉVAI TESTVÉREK
irodalmi intézet
Részvénytársaság
Budapest VIII. Üllői-ut 18.

A Nagy Képes Világtörténet

azért eseménye a magyar irodalomnak,
mert az első teljes, tökéletes, minden
igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörté-
neti mű elavult és értéktelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája és nélkülözhetetlen min-
denkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család,
a társadalom hazaszeretetet és össze-
tartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műzslést, táplálja a tudást,
nemesíti a lelket

A Nagy Képes Világtörténet

briliáns stílusával és pompás illusztrá-
cióival nemcsak tanít, hanem oktatva
gyönyörködtek is és a legnagyobb
szellemi élvezetet nyújtja.

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Bészvétársá-
ságtól Budapestben a

Nagy Képes Világtörténet

ezimű művet 12 kötetben 192 koronáért tudomásul revén, hogy eddig-
elő három kötet jelen meg s a további kötetek 4 havonként jelennek
meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapestben a szállítástól
kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vétel-
ára törlesztve uincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai
megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű tel-
jes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megje-
lenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt..... Név.....
Állás:.....

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvételnek a

SZARVAS ÉS VIDÉKE

Kiadóhivatalában.

Ugyanott egy jó házból való fiú TANULONAK felvételük.